

ÄVENTYRSVANDRING 2019

Vandring 19/2019: 20 november. Ljunghusenrundan. 25 deltagare. 9 km.

Vi började denna fina dag i sol och slutade i regn. Men naturen slösade inte med varken det ena eller det andra. Det var precis lagom av allting liksom under de allra flesta av våra vandringar. Kan det bero på att vi är nöjda med att vandra, vara tillsammans och prata och skratta?

Helt odramatiskt gick vi från biblioteket kl 8.25 över kanalen och ner till stranden. Här börjar drammatiken! På en lång spång gick vi mellan sandiga dyner. Tro inte att det är snö! Det är den härligaste vita kvartssand som finns! Alla sandkorn har vinden och havet fraktat hit. Hur är det möjligt, undrar vi. Jo, för att vinden ska orka förflytta ett korn hit ska det vara mindre än 0,2 mm i diameter. Resten blir liggande kvar på marken och kallas kanske grus.

Ser du en sanddyn utan kvarhållande växter så är dess lutning kanske den optimala lutningen med just den sandens kornstorlek. Blåser det upp mer sand kommer den att kasa ner. Hela Falsterbonäset är hitblåst och hitsköljt med början för ca 4.000 år sedan. Sanden har fastnat på tre moränryggar och byggt upp landet däremellan. Processen pågår alltså jämt och hela tiden. Sandkornens storlek är mellan 0,06 och 0,2 mm. De består till största delen av kvarts som inte alls har sitt ursprung nästgårds. Den kommer ifrån urberg belägna långt norrut, för årmiljoner sedan hitförd med havsströmmarna.

På denna vandring kunde vi se många vackra scenerier. Slingrande vägar, arkitektoniska husfasader i brunt och vitt, badhytter, ljunghus och renlav.

ÄVENTYRSVANDRING 2019

Vandring 19/2019: 20 november. Ljunghusenrundan. 25 deltagare. 9 km.

På Fricks väg rastade vi för första gången på stenarna som vi senare kom att kalla Coronastenarna. Men det är en helt annan historia. Den fanns en sten till oss var. Ulla passade på att fira sina 100 gånger med de ljuvligaste chokladströdda mandelbiskvier, som bara hon kan baka.

Ljunghusens golfbana skymtade mellan trädstammarna. Hoppas att golfspelarna uppskattar dess fina läge, trots att de spelar flitigt. Det sägs ju att man blir hemmablind.

Jag skrattar ibland åt bilderna med spänstiga vandrare med regnplagg i olika modeller och vinden som blåser upp oss likt ballonger. Festligaste bilden är väl den med de två rosa skepnaderna? Så avslutade vi dagen med den långa vandringen tillbaka till Höllviken.